

մուր դեղինի գարնող, բափ-
անցիկ կամ փայլուն .

Հաւերքաձեւ, ծիլին կրողմը սուր,
առանց ուռած ըլլալու ցե-
ցուն .

Ճեղքը որոշ, և երկու կրողմի
շրունքը բարձր :

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Մաքուրի, մէջը ազտոտութիւն
բոնցող .

Կոնակը ողորկ .

Կաշին բարակ .

Վերի ծայրը բառ և կախուղ .

Նփելու առնադ, մատիդ տակը
կրպորի՝ իբր թէ եղու ըլլար.
Զու .

Դանրութիւնը՝ մէկ քոռը (Քիչկ/
օրինակի համար) 156 կամ
158 վար :

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Ամենեւին աննու :

Ճայրն աչ սեւ թիժ, գունարափ
մերմակ . կարմրի գարնող
մերմակ, ակույով որ նզբեւ
մէջը ալիւրի պէս երեցող .
Ուռած ու պարապ .

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Մրունդ եւ ուրիշ նունակուու
խան .

Կոնակը կորնմբած .

Վերի ծայրը սեւ փոշի ծած-
կուած, որ փառտքան նշան է.
Մասի տակ չգլորիք .

Տաք .

Դանրութիւնը՝ խիստ զէշ տե-
սակին մէկ քոռը 134էն 142,
միջակին՝ 147էն 150 վար :

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Իմորի նու ունեցող, կամ տաք-
ցած պարարտութեան նու մը
ունեցող:—Ցեղի նուռունեցող.
Գան զի ցեցակը ցորենը,
բանրուննիի (միւրգէրի) շրին
և կամ ծեծած ու նոյ հանած
ընկուզի հասին նման նու մը
կրունայ: — Փստածի հոս
ունեցող, տախ ու սիրա
խառնող :

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Երրոր ծամես, խմորած ըլլայ
նէ բրրուսանմ է. խոկ թէ որ
վիրի ծայրէն փառտքիւը
սկած է, ինի ու անհամ կը-
լուայ: — Թէ որ ալասիդ տակը
չաղիք ու չցառքիք, հապա
կրսափիկ, նշան է թէ շանա-
սկը ցորենականառը ցորենը
րրջեր է որ ծանրութիւնը ա-
ւելան:— Աւրաւած ու քաղց-
ումնոց նամք նշան է որ ցո-
րենը առաջ ծիւր ու եռքը
չորցեր է. թիւր կծուութիւն
մը որ ունենայ՝ նինցած ըւ-
լայ կիմացու:

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Դիրէկ ամենեւին ձայն մը չհա-
ներ:

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Ափերուդ մէջ որ շարժես՝ կր-
իխը շրսայ, և կամ լաւ չոր-
ցած ու առաձգութիւն մը ու-
ռած նունակում ձայն կր-
իխան .

Բասծներէս ինքիրմէ կրնետեսի թէ ուրեմն մար-
դուս զգայարանքը առողջ պիտի ըլլան որ այլե-

այլ բաներուն որակութիւնները հասկցըրնեն. իսկ
թէ որ առողջ ըլլան՝ անոնց վկայութիւնը ստո
կելէ:

Ըստ ՀՕՉ ափելեաց .

Ճաշակելիք) Ճերմը բռնած մարդուն համար
խիստ համեղ կերակուրներն ալ անհամ կերե-
նան:

(Հոտոտելիք) Հարբուխ (զիւքեամ) եղած
մարդուն քիրը Սիվիլիայի սաստկանոտընչաղեղին
(Էնֆիելին) ալ հոտը չառներ:

(Ճօշափելիք) Գարբինին (տէմիրմիին) կոշտ
կապած ձեռուըները բանի մը ողորկ ու փափուկ
ըլլալը չեն զգար:

(Տեսանելիք) Գեղնացաւ (սարրլըգ) ունեցողին
աչքին ամեն բան դեղին կերեւնայ:

(Լսելիք) Մեկուն նարրուխը թէ որ ականչին
իջնայ, ամենեն սուր եւ անոյշ ձայնն ալ հաստ ու
անհամ կրուզայ իրեն :

Ապա ուրեմն այլեւայլ բաներուն որակութիւն-
ները հասկընալու համար, կամ թէ անոնց
զգացմունքը ընդունելու համար, պէտք է որ մեր
զգայարանները պակասութիւն չունենան. ինչպէս
որ հայլին ալ՝ մէջը զարկած բաները ճիշդ երեցը-
նելու համար պէտք է որ պակասութիւն չունենայ,
հապա ըլլայ կոկ, ողորկ, շիտակ և մաքուր :

(Մնացածն ուրիշ անզամ:)

ՆՈՐԱՁԵՒԻ ԲՈԼՈՐԱԳԻՔ

Արուեստից մէջ եղած նորաձեւութիւնները երկու
տեսակ կրնան բաժնուիլ. մէկը առ ի զարդ և ի
գեղեցկութիւն, մէկայր յօգուտեւ իդիւրութիւն: Այս
երկու տեսակ նորաձեւութիւնն ալ մտած է միշտ
նաև ամեն ազգաց գրերուն մէջ: Գեղեցկութեան ու
զարդի համար անքիւ փոփոխութիւններ եղած են
մեր հայերէն գրերուն ձեւին վրայ. նին ձեռազրաց
մէջ՝ ձագագիր, մարդագիր, ծաղկագիր,
կենդանագիր ըսուածներէն մինչեւ մեր օրե-
րուն վայելու գեղագրութեանց մէջի ձեւերը: Խոկ
դիւրութեան եւ օգտի համար՝ յայտնի թէ Մեսրո-
պետն երկարագիր տառերը նետնետէ կլորութիւն-
նին կորսընցընելով՝ քառակուսի ձեւ առեր են,
մանրցեր են, փոփոխեր են, մինչեւ հիմակուան
նօտը ու շղագիր ըսուած ձեւերը առեր են. որով
նին երկարագրէն գրերէ նոյնչափ հեռացեր են՝
որչափ Արարացոց գիրը երբայականէն, լատինը
լունարենէն, ուուը կիւրեղիան ըսուած գրերէն:

Քանի որ մեր ազգին մէջ տպագրութեան արուեստը մտաւ, ժի, ժկ, և ժդ դարերուն մէջ գրուած ձեռագիրներուն գեղեցիկ բոլորագրերը օրինակ եղան տպագրութեան գրերուն. անոնց մէջ այ թէպէտ Ռուխան վարդապետին Ամսդերտամ փորագրել տուածները աւելի հաճոյ եւ ընդունելի եղան իրաւամք՝ քան թէ նոյն ատենները Վենետիկ, Հռոմիմ. Կոստանդնուպօլիս եւ Մարսիխա փորագրեալները, բայց ընդհանրապէս ամենն ալմեկձեւի՝ մէկ ոճի վրայ ըլլալով, նոյն գեղեցկութիւնը եւ նոյն պակասութիւններն ամենուն վրայ ալկուտեսնուին։ Այս պակասութեանց զիսաւորները չորս հատ երեցեր եին միշտ մեզի, Եւրոպացւց գեղեցիկ ու կանոնաւոր զբերուն հետ բազդատելով, այս ինքն

նախ՝ ուղղանայեաց զրիւք կենալու տեղը, (ինչպէս որ երկարագիր ըսուած զիսագիրը կըկենայ՝ առանց մէկրին կամ մէկալ դին ծուելու,) բոլորագրոյն դեպ ի առջեւ պառկած՝ շղագրի ձեւով կենալը։ Այս դիրքը ոչ միայն տգեղութիւն կուտայ զբերուն, — մանաւանդ երբոր զիսագրի, նօտր զրի, կամ Եւրոպական զրի քով հանդիպին, — այլ եւ կարդալու դժուարութիւն կրպատառէ, եւ մարդուս աչքը շուտ կրյոգնեցըն։ ինչպէս յայտնի է նաեւ անկեց՝ որ Եւրոպացւց նօտր զիրը կարդացողը աւելի շուտ կրյոգնի քան թէ բոլորագրը կարդացողը։

Երկրորդ, զբերէ ամեն զբերուն այ քառակուսի ձև մը ունենալը. որով թէպէտ միակերպութիւն մը կառնէ իրենց իրարու քով շարուածքը, բայց այս միակերպութիւնը չափէ դուրս ըլլալուն համար գեղեցկութիւն մը չխոտար, կրծանձրացըն։ անկեց ի զատ, կարդալու ալ դժուարութիւն կրպատառէ, մանաւանդ նոր սորվողներուն, զբերէ բոլոր զբերն ալ իրարու նման երեւցընելուն համար։

Երրորդ, մէկ քանի զբերուն իրարու սաստիկ նման ըլլալով՝ անդադար մէկմէկու նետ շփորիլը. ինչպէս ասոնք, ատ, գդ, գդ, ոս. որով խիստ շատ համբակներ՝ եղը եզ կըկարդան, եղնիկը եղնիկ, դաւիթը գաւիթ, խստորը խոտոր, դասիկոնը դոտիկոն, գաղտնագուշակը գաղանագուշակ, տուանը տուտն, նոտարը նատար եւ այն. մինչեւ զիտուններ ալ կան որ Թեզքացին Թեղրացի կըկարդան, Վազգէնը Վազդէն, Եղիփազը Եղիփադ և այն։

Տորրորդ, քանի մը զբերուն պատճառաւ տպագրութեան մէջ քաշուած դժուարութիւնները. որով նարկ եղած է շատ մը ծոցագիր ըսուած զբեր նեարկ որ պաշաւոր զբերուն քով հանդիպած ատեննին՝ նեռու չմնան անոնցմէ. այսպիսի են զ,

ը, է, ղ, շ, ջ, ջ: Դարձեալ, քանի մը զբերուն վերի կամ վարի ծայրերուն չափէն աւելի դուրս երկրնեալը, որով իրենց քովի զբերէն նեռու կըմնան՝ թէ որ բափուածքին մէջ այն ծայրերը կապարին լայնքէն դուրս չելլեն. իսկ երէ դուրս ելլեն, անդադար կըկոտրտին. այսպիսի են մասնաւորապէտ մ եւ յ զբերը։

Անա այս չորս պակասութիւններն ալ մեր տպի զբերուն վրայէն վերցընել ուղեկով՝ հարկադրեցանք այս նոր ձեւիս վերածել զանոնք. եւ որպէս ենք որ արհեստ հասկրցող ու կիրք ախորժակի տէր անձինք նիմակութնէ ալ հաւնեցան այս ոճին, ու ասոր գեղեցկութիւնն ու դիրութիւնը ինչպէս որ պէտք է հասկրցան ու գովեցին։

Մեր եւ անոնց կարծիքը հաստատելու համար դնենք հոս բոլոր մեր այբուբենը՝ նին եւ նոր ձեւերը դիմաց դիմաց բերելով։

ա	ա	ծ	ծ	ջ	ջ
ր	ր	կ	կ	ռ	ռ
զ	զ	չ	չ	ս	ս
դ	դ	ձ	ձ	զ	զ
ե	ե	դ	դ	տ	տ
գ	գ	ձ	ձ	ր	ր
է	է	ժ	ժ	ց	ց
ը	ը	յ	յ	ւ	ւ
թ	թ	ն	ն	փ	փ
ժ	ժ	շ	շ	ք	ք
ի	ի	ո	ո	օ	օ
լ	լ	չ	չ	ֆ	ֆ
խ	խ	պ	պ		

Դրեր կան որ թերեւս քիզ մը աւելի կրնան շրտկուի կոկուի ու աւելի գեղեցկանակ. բայց այնպիսի մանր փոփոխութիւնները եական բաներ չեն, ու կամաց կամաց կրնան ըլլալ։

Մենք առ այժմ ասոր կըփափաքինք որ զրափաթ չեղող անձինք այս նորաձեւութիւնը տեսնելով մէկն ի մէկ չփարբտին. սիրտ ընեն քանի մը օր կարդալու, շուտ մը ասոր ալ կըփաքին։ Իսկ երէ նին բոլորագրոյն արդէն վարժած հնասէրներն ումանք այս մեր նորաձեւ զբերուն նորաձեւ ըլլալուն համար միայն չհաւնին, անոնց բակու խօսք չունինք. վասն զի, ինչպէս որ առաջ ալ ըսինք, այս նորաձեւութիւնս ընելու ատեն՝ մեր միտքը ամենեւին ընդունայն զարդասիրութիւն չէ, այլ օգտակար եւ հարկաւոր կատարեկագործութիւն մը տալ մեր ազգային մեսրոպեան գեղեցիկ նշանագրաց։